

РЕШЕНИЕ

№ 6048

гр. София, 20.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 23.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5974** по описа за **2022** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 01.04.2022г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 112-ти състав, постановено по НАХД № 9980/2021г. е изменено Наказателно постановление /НП/ № 21-4332-012258/21.06.2021г., издадено от началник група към СДВР, Отдел „Пътна полиция“, с което на основание чл.53 ЗАНН за нарушение на чл.161, т.3 ЗДвП на Д. Д. М. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева на основание чл.177, ал.1, т.2 ЗДвП като е намален размерът на глобата от 200 лева на 100 лева.

Решението е обжалвано от санкционираното лице чрез пълномощника му адв.Новоселска-Г. като с доводи за съществено нарушение на съдопроизводствените правила, неправилно приложение на закона и необоснованост се моли за отмяната му и за отмяната на НП. Изложените в касационната жалба твърдения са, че в хода на административнонаказателното производство е допуснато съществено процесуално нарушение – несъответствие в имената на нарушителя в АУАН и НП, игнорирано от съда. Освен това съдът се произнесъл по акт, срещу който е депозирано възражение. Твърди се също така, нарушаване на правото на защита на наказаното лице, тъй като същото не е български гражданин, а в съставения му АУАН не е отбелязано, че е

разбрало в какво нарушение е обвинено, с което е нарушен чл.14, ал.2 АПК. Претендира се присъждане на направените пред двете съдебни инстанции разноски. В съдебно заседание изложеното в касационната жалба и направеното с нея искане се поддържат чрез адв.Г..

Ответната страна, редовно и своевременно призована, не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено от фактическа страна, че на 12.06.2021г. около 23,58 часа, касаторът е управлявал лек автомобил марка „Тойота“ с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към околосръстен път като срещу № 98 бил спрял за проверка. По време на проверката било установено, че водачът е гражданин на САЩ и има издадено от САЩ свидетелство за управление на моторно превозно средство /СУМПС/, което не е придружено с легализиран превод на български език, в нарушение изискването на чл.161, т.3 ЗДвП. Водачът също така, бил тестван за употреба на алкохол с техническо средство ДРЕГЕР 7510 като било установено, че съдържанието на алкохол в кръвта е 0,61 промила, с оглед което е издаден талон за медицинско изследване за наличие на алкохол в кръвта. Резултатът от последното показал съдържание под 0,5 промила, поради което административнонаказателното производство е прекратено в тази част с мотивирана резолюция на административнонаказващия орган.

Въз основа на тези фактически установявания съдът е приел, че в хода на проведеното административнонаказателно производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да бъдат определени като съществени, нито нарушение на материалния закон, но наложеното наказание е несъответно на нарушението, защото е първо за деца и следва да бъде редуцирано до минималния предвиден в закона размер.

Решението е правилно. Както е посочил и решаващият съд, разпоредбата на чл.161, т.3 ЗДвП, посочена за нарушена в съставения АУАН и издаденото въз основа на него НП, предвижда, че свидетелство за управление на моторно превозно средство, издадено в друга държава, е валидно на територията на Република България за категорията, за която е издадено, ако е придружено от легализиран превод на български език.

По делото е безспорно установено, че касаторът е гражданин на САЩ и е управлявал регистрираното на името на Р. Д. М. превозно средство със СУМПС, издадено от САЩ. Към това СУМПС не е представен легализиран превод на български език, с което касаторът е осъществил вмененото му нарушение.

Съответен на доказателствата по делото и закона е изводът на съда, че наложената глоба в размер на 200 лева, при установен от санкционната норма на чл.177, ал.1, т.2 ЗДвП минимум от 100 лева и максимум от 300 лева, без доказателства за извършени от водача други нарушения от този вид или наличието на утежняващи отговорността

обстоятелства, е несъответен и определен в нарушение на чл.27 ЗАНН.

Неоснователно намира съдът в настоящия му състав, първото въведено с касационната жалба възражение, относно несъответствието в името на нарушителя в АУАН и НП. В съставения акт той е посочен с две имена и ЛНЧ, а в НП с три имена и ЛНЧ, като последният изключва възможността за възникване на съмнение или объркване при индивидуализацията на лицето, извършило административното нарушение. Действително чл.42, ал.1, т.6 ЗАНН определя като задължителен реквизит на акта посочване на нарушителя със собствено, бащино и фамилно име. Следва обаче да се държи сметка за именната традиция и въведените въз основа на нея правила в съответната държава, чийто гражданин е лицето нарушител. Поради това касационната инстанция приема, че допуснатото формално нарушение на чл.42, ал.1, т.6 ЗАНН не може да бъде възприето като съществено нарушение на изискването за форма на АУАН, опорочаващо образуването с него административнонаказателно производство и обуславящо незаконосъобразност на издаденото НП.

Неоснователно възприема съдът и другото възражение в касационната жалба, а именно нарушаване на чл.14, ал.2 АПК. На първо място посочената норма е неприложима в административнонаказателното производство, тъй като АПК намира приложение единствено по отношение реда за разглеждане на касационните жалби срещу решенията на районния съд.

На следващо място, доводи за нарушаване правото на защита на наказаното лице, с оглед обстоятелството, че е чужд гражданин, който не владее български език и производството е образувано без преди това да му е осигурен преводач, са наведени още с въззивната жалба и обсъдени в обжалваното решение. Изводите на съда за отсъствие на соченото нарушение се подкрепят от показанията на разпитаните свидетели, и се основават на цитираните в съдебния акт, норми, като се споделят изцяло от касационната инстанция, поради което не следва да бъдат преповтаряни – чл.221, ал.2, изр.2-ро АПК.

По изложените съображения съдът намери касационната жалба за неоснователна, съответно оспореното с нея решение като постановено при отсъствие на отменителни основания, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на касатора разности не се следват.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 01.04.2022г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 112-ти състав, постановено по НАХД № 9980/2021г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.